

Szia „Cuki bácsi”!

Az **IWIW**-ben már egyszer elkezdtem írni Neked ezt a valamit, de egyszer csak elfogyott a hely, nem vettem észre, hogy nem korlátlan a rendelkezésre álló terület. Akkor írtam Neked, hogy majd egyszer írok.

Szóval a „hatásodra” elkapott a nosztalgiázás és eszembe jutottak a réges-régi dolgok, amelyek Neked nem olyan érdekesek, csak annyiból: hogy mi, mire jó, meg na hát nem is gondoltam volna, meg ilyenek.

Íme:

Az AUTÓKER és a TÖKÁG meg a kis királylány kalandja (Nagyon régi mese)

Egyszer régen, nagyon régen még a Dobó utcán is túl, volt egy „Tökés relációs üzletág” (Továbbiakban: TÖKÁG) az AUTÓKER birodalmán belül. Az AUTÓKER birodalom minisztereinek, nagyon sok gondot okozott ez a TÖKÁG, mert sehogyan se tudták beleilleszteni a birodalom működési rendjébe a TÖKÁG tevékenységét, amely által létrejött a „baj”. Törték, törték a fejüket, hogy most már mit is tegyenek, majd az Okosok Tanácsa úgy döntött, hogy van egy új szervezet ez a „Gépi adatfeldolgozó számológép központ” vagy mi a csuda (Továbbiakban GAF, de még később Számítóközpont), ott majd azok megoldják a problémát és eltűnik a „baj”. Kigondolták és úgy is, cselekedtek. Hívták a helyetteseiket, elmondták a feladatot, azok bólintottak, hogy meglesz, meglesz. A miniszterhelyettesek hívták a helyetteseiket és így tovább.... Telt múlt az idő, de csak nem történt semmi. A „baj” meg egyre csak nőtt és nőtt. A helyettesek és azok helyettesei ide-oda tologatták a „baj”-t, ami csak nem akart megoldódni.

A TÖKÁG szépen végezte a feladatát, Ő nem vett észre semmit, hiszen mindent jól végzett, mit is kellett volna észlelnie?

Időközben olyan botrány kerekedett a „baj”-ból, hogy azt a legkisebb királylány is meghallotta, aki a fiatal kora ellenére, az új helyen, a GAF-on dolgozott szorgalmasan, a nagy AUTÓKER királyságon-birodalmon belül.

Okos és kíváncsi is volt ez a kis királylány, meg tapasztalatlan is (nem kellett volna mindig a nagyok dolgába ütnie az orrát!), hát elment az egyik alkirályhoz és azt mondta neki: „Egy életem, egy halálom, elmegyek a Dobó utcán túlra, és szerencsét próbálok, hátha meg tudom szabadítani a birodalmat a „baj”-tól. Örültek nagyon a helyettesek és azok helyettesei mind, hogy akadt egy bátor jelentkező, mert mint kiderült, nem tudták megállapítani a „baj” okát, hiszen a

„baj” megfogalmazhatatlan volt és nem is tudták, hogy mit kell kérdezni azt meg pláne nem, hogy mi a válasz.

No a kis királylány összepakolt magának háromnapos hideg élelmet és elvándorolt a Ráday utcába a Dobó utcán túlra a TÖKÁG birodalomba.

A TÖKÁG-ban nagy szeretettel fogadták és megkérdezték, hogy mi járatban van? A kis királylány nem tudta megmondani, hogy miért jött, mert ugyebár nem tudta a „baj” okát, tehát azt válaszolta, hogy szeretne megismerkedni a TÖKÁG-ban mindennel és mindenkivel. Gondolta magában, ha befogadják, akkor majd kiderül a „baj” oka, csak közöttük kell lennie, és figyelnie kell. Így is történt, ugyebár a mesében 3 nap egy esztendő és a kis királylánynak elég volt az egy esztendő, hogy mindent megfigyeljen, mindent megtanuljon és rájöjjön a baj okára.

Rájött, hogy a „baj” nem a TÖKÁG-ban keletkezik, hanem egy hatalmas külföldön, ahonnan a TÖKÁG a termékeket hozta, a belországi szükségleteinek kielégítésére. Az AUTÓKER az importált termékekkel nem tett semmit, csak „papíron közvetítette” a belországi felhasználó számára. A megoldhatatlan „baj” okozója éppen ez a „papíron közvetítés” volt, ugyanis a vállalati ügyviteli rendszerbe, a gépi adatfeldolgozásba, be kellett illeszteni az importált termékeket. Mivel azonban a termékek azonosítói, az árképzési rendje egy másik ország szabályai szerint voltak kialakítva, alkalmazva, a másik ország elvárta, hogy ezeket, az adatokat a forgalmazó ország is használja. (Megrendelés, nyilvántartás, forgalmazás, árképzés!) A termékek adataihoz annyira ragaszkodott a hatalmas külföld, hogy a TÖKÁG számára minden segítséget megadott és ellátta azokkal a kellékekkel, amelyek segítségével a termékazonosítás, a forgalmazás megtörténhetett.

Így ismerkedett meg a kis királylány a Micro Fisch-sel azaz mikrofilm lappal (MF), amely lapocskák nagyon sokszoros kicsinyítésben tartalmazták a termékek adatait. Ahhoz, hogy a MF olvasható legyen szükség volt mikrofilmolvasó berendezésre, amelyet szintén a hatalmas külföld szállított a TÖKÁG számára.

Nagyon tetszett a kis királylánynak, amit látott, tapasztalt, jót kacagott magában, s miután eleget látott, hallott, megköszönte a jóllátást és visszament a saját hazájába, a Dobó utcába. Ott aztán elmesélte az okosoknak, hogy mit látott, mit tapasztalt és, hogy nem is olyan nehéz megszüntetni a „baj”-t. Így is történt, mivel megvolt az ok, lett megoldás is és mindenki boldogan élt, amíg meg nem halt.

Bocsánat, még nem érhet véget a mese, ugyanis nem a mese hősei haltak meg, hanem az AUTÓKER birodalom maga! De ez már egy másik mese! Ja, hogy mi lett a kis királylány sorsa? Hát igen azzal még valóban tartozom.

A kis királylányunk volt egy nagy-nagy hibája, nagyon kíváncsi volt és emiatt mindenbe beleütötte az orrát. Ha pedig valaki oda dugja az orrát, ahová nem kellene, előbb-utóbb rákoppintanak. Eleinte nagyon jól ment a sorsa, elismerték, dicséretgették, majd kezdett kellemetlenné válni az okosok számára, hogy a kis királylány mindig okosabb náluk, a pozíciójukhoz pedig nagyon ragaszkodtak és nem akartak semmit átadni. Eleinte a kis királylány nem nagyon törődött ezzel, neki örömet okozott maga a munka, a tanulás az ismerkedés minden újjal. Azután a családjával kezdett törődni (Férj, gyerek, kettő is) és nem nagyon volt másra ideje. Egyszer azonban kapott egy ajánlatot, gondolkodott, gondolkodott, hogy mit tegyen. Kérdezgette az okosokat, és észrevette, hogy az okosok, mintha megkönnyebbülnének! Hát, ha ti így, akkor én úgy, döntött, az akkor már nem is olyan kicsi királylány, és elhagyta az AUTÓKER birodalmat.

Éppen jókor, időben!

Az új helyén nem tudtak róla semmit, de szerették, mert szorgalmas volt és megbízható és segítette a munkájában. Elhitték, amit mondott és bevezették, beillesztették, sőt mi több társulva egy nagy külföldi céggel, meg is vették azt a gépezetet, ami a TÖKÁG-ban látott MF-t gyártotta. (Ugyanis addigra a kis királylány nagyon fontos iskolában megtanulta a mikrofilmkészítés minden csínját-bínját, amit addigra COM-nak azaz Computer Output Microfilm-nek neveztek hivatalosan.)

A nagy birodalomban rendszerváltás történt, minden kötöttség, korlát megszűnt, elárasztották az országot a szebbnél, szebb nyugati gépjárművek: A külföldi tulajdonosok éppen úgy ragaszkodtak az adataikhoz, az ügyviteli rendszerükhöz, mint sok évvel azelőtt a TÖKÁG külföldi szállítói. Hirtelen hatalmas kereslet támadt a MF-k másolására, olvasására és a kis királylány új cégénél való kezdeményezése, termőre fordult! Ki tudták elégíteni a teljes birodalom minden igényét, mind MF másolásával, mind a szükséges olvasóberendezésekkel.

Természetesen a számítástechnika fejlődése nem állt meg és tovább ontotta (egyre rövidebb átfutási idővel) az új eszközeit, adattárolási lehetőségeit, mely során a MF és már a COM elavulttá vált, de addigra a kis királylány learatta az összes anyagi és erkölcsi babérokat, időközben nagymama lett és azóta is boldogan él, amíg meg nem hal!

Vége